La Vella Quaresma i els set peus

En un petit poble de Catalunya, on les muntanyes abracen el cel i els camps de flors pinten el paisatge de mil colors, vivia un personatge molt especial conegut per tots els infants: la Vella Quaresma. Era una senyora gran amb una llarga túnica plena de butxaques i set peus, que cada any, just després del Dimecres de Cendra, començava a visitar els carrers del poble.

La Vella Quaresma, amb el seu pas lent, però segur, portava amb ella una missió molt important: recordar als nens i nenes del poble que havia començat un temps de reflexió, de compartir i d'aprendre a esperar.

Cada setmana, quan els nens sortien de l'escola, buscaven amb il·lusió a la Vella Quaresma per veure què els havia portat. I és que, malgrat ser un temps de moderació, la Vella sempre tenia petites sorpreses per a ells: potser una història, un poema, una cançó tradicional o un trencaclosques que els feia pensar i compartir.

El més màgic de tot era que, cada setmana, a la Vella Quaresma li desapareixia un peu. Això era motiu de gran expectació entre els infants, que corrien a contar a les seves famílies quantes setmanes faltaven per l'arribada de la Pasqua.

Gràcies per llegir aquest conte a racodecontes.cat

La primera setmana, la Vella Quaresma els va parlar de la paciència. Va explicar com les llavors necessiten temps per créixer i com, amb paciència, poden esdevenir les flors més belles del jardí.

La segona setmana, els va ensenyar sobre la generositat. Va repartir pa fet a casa entre els nens, recordant-los la importància de compartir el que tenim amb els que necessiten.

A la tercera, va ser el torn de la humilitat. La Vella Quaresma va seure amb els nens a terra, contant contes antics del poble que parlaven de la simplicitat i de trobar la felicitat en les petites coses.

La quarta setmana va parlar de la gratitud. Va portar un cofre vell ple de notes de gràcies que els nens van escriure per a les persones que estimaven.

Durant la cinquena setmana, els va ensenyar sobre el perdó. Amb una activitat on cada infant va tenir l'oportunitat de dir "ho sento" i "t'estimo" a un company, demostrant que mai és tard per sanar ferides.

La sisena setmana, la Vella Quaresma va compartir el valor de l'esperança, soltant globus al cel amb desitjos i somnis dels infants, ensenyant-los que, malgrat les dificultats, sempre hi ha raons per mantenir l'esperança.

Finalment, a l'última setmana, quan a la Vella Quaresma ja només li quedava un peu, els va revelar el secret de la felicitat: estimar i ser estimat, cuidar la natura, dels nostres amics i família.

Quan va arribar el Diumenge de Rams, els nens van acomiadar la Vella Quaresma amb una gran festa plena de flors, cants i balls. Sabien que ella tornaria l'any vinent, però les lliçons apreses

Gràcies per llegir aquest conte a racodecontes.cat

romandrien amb ells per sempre.

Així, any rere any, la Vella Quaresma encara visita els pobles de Catalunya, recordant a petits i grans els valors que ens fan millors persones, mentre esperen amb il·lusió l’arribada de la Pasqua i la primavera.

Gràcies per llegir aquest conte a racodecontes.cat